

Domácí bohoslužby na Hod Boží velikonoční, 12. 4. 2020

Introit:

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Ž 118, 24

Pozdrav:

Vítám vás v těchto domácích bohoslužbách na Velikonoční neděli a zdravím vás pozdravem vzkříšeného Krista: „Pokoj vám!“ J 20, 19

Zazpívejme píseň 347 Nastal nám čas přeradostný

Biblický text, který nám poslouží jako **základ kázání, je zapsán v 16. Žalmu, 9.-11. verši**

„Proto se mé srdce raduje a moje sláva jásá, v bezpečí přebývá i mé tělo, neboť v moci podsvětí mě neponecháš, nedopustíš, aby se tvůj věrný octl v jámě. Stezku života mi dáváš poznat; vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho.“

Milé sestry, milí bratři!

Není neskonale blaho romantická touha člověka, který by byl rád, kdyby chvíle, kdy je mu dobře, nepominula? Ač ví ze zkušeností, že to příjemné je podmíněné mnohými okolnostmi, které se po kratším nebo i delším čase jistě změní.

Nestabilní je prostor, ve kterém žijeme, přírodní podmínky, společnost, které jsme součástí, stářím a nemocemi se mění naše tělo i nitro, jako tekoucí řeka jsou naše myšlenky a city a nezachytíme je do přehrady. A pak do toho alespoň trochu uspořádaného může kdykoli vstoupit neočekávané a nepředvídatelné jako epidemie, živelná katastrofa, tragická nehoda. I to, co vypadalo pevně, se trhá jako povodní hráz. A blaho bere za své.

Jednoduché je se svým štěstím utéci a schovat se na poušti, v lesích, na horách, v ponorce, v uzavřené komunitě, v ideologii, v kultických obřadech nebo v náboženství vůbec, jenže ač je to všechno efektní, není to efektivní. Přesto, podle Horáčkova textu písně: „...země, která nemá nebe, ztratila všechno, i sebe“, život bez svého neskonaleho blaha je smutnou řadou pokusů, jež mají ohraničenou platnost i trvání.

Co by nám mohlo být ku pomoci? Ovšem, co by nebylo schématické a neuráželo to všechny poctivé lidské zápasy a v potu tváře nalézané cesty. Čteme si dnes autentické vyznání člověka, který zazpíval nebo napsal svůj žalm. Ve velikonoční neděli je to docela dobrá inspirace. Vyznání. Určitě je za ním hodně zkušeností, ovšem vyznání je víc než popsání empirie, smí jít za hranice zkušeností s tím, co skoná. O zkušenosti se vydává svědectví. Ale vyznání má v sobě rozměr víry (každé vyznání, i vyznání lásky). Ne fanatické víry, nýbrž programově reflektované, kterou se nebojí vystavit pochybnostem. Ona se beztak nutně

sebereflexi ani pochybnostem vyhnout nemůže (pokud se nechce stát zase jenom dogmatem nebo jiným batyskafem). Ten člověk sám za sebe vyznává, co prožil, poznal, a jak to ve víře pro svou přítomnost a budoucnost vyhodnotil. Je to subjektivní závěr, nikomu to nevnucuje, dokonce to říká na modlitbě, Bohu. Proto je zřejmé, že se takové vyznání bez víry udělat ani nedá.

To vyznání není učiněno na procházce rozkvetlou Moskvou. Vychází z člověka, když je v ohrožení života. „Mé srdce se raduje a moje sláva jásá, v bezpečí přebývá i mé tělo, neboť v moci podsvětí mě neponecháš, nedopustíš, aby se tvůj věrný octl v jámě. Stezku života mi dáváš poznat; vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonalé blaho“. Tak velikonočně zní toto vyznání. Velikonoční evangelium je také vyznání. Obrazem vzkříšení říká, že vrcholem radosti je být s tebou, Bože, ty mi odkrýváš stezku života, ve tvé pravici je neskonalé blaho. Přestože člověk skoná. A s ním jeho touhy a sny, všechno blaho, kterého lopotně dosáhl. Vzkříšení je obrazem pro život s Bohem. To obecenství nezničí ani smrt. Protože jeho geneze není v lidské vůli a ani nestojí na lidské životní síle. Člověkovu srdce se normálně neraduje, ani tělo nepřebývá v bezpečí, když zaútočí síly zmaru a život končí v jámě, v hrobě. Vyznává-li člověk, že i za vrcholně nepříznivých okolností se jeho srdce raduje, dokonce i tělo je v bezpečí, pak ten důvod musí být mimo to, co může vytvořit sám. Jistěže také on, ale ne sám. Člověk vytváří pro sebe a svůj svět bezpečný prostor, vytváří prostředky k životu, živobytí, vypořádává se s tím, co život ohrožuje, daří se mu léčit nemoci. Jenže bez Boží účasti na všem lidském, bez životního obecenství s Bohem by člověk zůstával v moci podsvětí a octl se v jámě a tam se žít nedá a radovat už vůbec ne. Slovesa, která patří k vazbě Boha a člověka, zní – neponecháš v moci smrti, nedopustíš, aby člověk zůstal v hrobě, naopak dáváš okoušet stezku života. A to všechno je obraz vzkříšení. Jak by to mohlo vypadat? Zřejmě těch podob může být bezpočet, jsou-li z Boží blízkosti. Jenom tak, jak se to dá dělat na modlitbě, můžeme vyznat – vrcholem radosti je být s tebou, s tebou je moje cesta života, ve tvé pravici je moje neskonalé blaho.

Je to velikonoční inspirace pro moje vyznání neskonalého blaha, kterým bych si nelhal do vlastní kapsy. Pro vyznání v ohrožení života, v měnících se životních podmínkách, které už možná k životu ani nejsou, už mi nepřinášejí radost, natož bezpečí. Pro vyznání vzkříšení, toho bytí, ve kterém je Bůh se mnou a s každým člověkem, vždycky a ve všem. Amen.

Modlitba:

Bože, ty jsi s člověkem, aby se mohl radovat, jásat, poznávat svou stezku života a aby mu bylo neskonalé blaze, přestože se vždy pohybuje v ohrožení života a ve stínu smrti. Bytí s tebou je naším vzkříšením. Děkujeme ti, že nás nikdy neopustíš. Třeba bychom volali i z kříže, odpovíš. Budeš s námi, každý náš den bude ten třetí.

Prosíme o tvou blízkost pro lidi umírající, pro staré a těžce nemocné, pro ty, kdo ztratili všechny dobré výhledy. Podepírej, upokojuj, uzdravuj a navrať naději.

Prosíme o sílu a kopec lásky pro ty, kdo pečují o jiné lidi, pro zdravotníky, pro pečovatele, pro náhradní rodiče.

Prosíme, dej rozvážná rozhodnutí politikům, dobré metody učitelům, rozumné vize těm, kdo vedou ostatní a odpovědnost do myslí a srdcí všech, kdo mají moc.

Prosíme za ty, kdo vydávají svědectví tvé lásce, aby to dělali laskavě.

Prosíme, koriguj vývoj naší civilizace, abychom nešplhali nahoru jak po babylonské věži, aby výsledkem našeho vývoje nebyl zmatek a úplné odcizení.

Prosíme, ochraň před námi Zemi.

Svou křísící přítomností vstupuj tam, kde už není síly k životu.

Prosíme za dobrá vyznání od těch, kdo je mohou učinit.

Bože, zůstávej se všemi námi. Amen.

Modlitba Páně:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Poslání:

Já jsem dobrý pastýř. Znam své ovce a ony znají mne. J 10, 14

Požehnání:

A Bůh pokoje, který vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše, vás posílí ve všem dobrém. Ž 13, 20

Zazpívejme píseň 350 Přemohl Ježíš smrti noc